

XVI

PALINODIA AD TYNDARIDEM

Strophe Alcaica

Ō ! māt̄re pulchrā filia pulchrior,
Quem cr̄iminōsīs cumque volēs modum
Pōnēs iambīs ; sīve flammā,
Sīve marī libet Hadriānō.

Nōn Dindymēnē, nōn adytīs quatit
Mentem sacerdotum incola Pŷthius,
Nōn Līber aequē, nōn acūta
Sic geminant Corybantes aera,

Trīstēs ut īrae : quās neque Nōricus
Dēterret ēnsis, nec mare naufragum,
Nec saevus īgnis, nec tremendō
Iuppiter ipse ruēns tumultū.

Fertur Promētheus addere pr̄incipī
Līmō coactus particulam undique
Dēsectam, et īnsānī leōnis
Vim stomachō apposuisse nostrō.

Īrae Thyestēn exitiō gravī
Strāvēre, et altīs urbibus ultimae
Stetēre causae, cūr perīrent
Funditus, imprimeretque mūrīs

Hostīle arātrum exercitus īsolēns.
Compesce mentem ; mē quoque pectoris
Temptāvit in dulcī iuventā
Fervor, et in celerēs iambōs

Mīsit furentem. Nunc ego mītibus
Mūtāre quaerō trīstia ; dum mihī
Fīās recantātīs amīca
Opprobriīs, animumque reddās.